

Kázání Růžďka 7.3.2021 **Ze tmy ke světlu snadno a rychle**

Introit: **Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele (Boží lid). (Žalm 121, 1-4)**

Píseň Modlitba

Čtení: Jan 12, 35-50

Píseň

Text kázání: **Toto praví Panovník Hospodin, Svatý Izraele: „V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství. (Izajáš 30,15)**

Milí přátelé, bratři a sestry,

Bůh touží po tom, abychom ani v této nelehké době nepropadali nevděčnosti, malomyslnosti a depresím. Pán Ježíš říká, že **přišel na tento svět jako světlo, aby nikdo, kdo v Něho věří, nezůstal ve tmě.**

To, co na nás v dnešní těžké době doléhá, to je svým způsobem opravdu hluboká duchovní tma. Tma, o které nikdo neví, jak dlouho bude trvat a jak velké budou její následky. Ale ty a já se nemusíme této tmě poddávat, v této tmě chodit, tápat a klopýtat. Nemusí v ní zůstat nikdo. Co to znamená? Je zde snad nějaká možnost z té tmy uniknout? Je nějaké místo, kam se uchýlit? Určitě každý z nás má nějaké místo, kde je mu dobře, kde si rád chodí nebo jezdí odpočinout a kde načerpá nových sil. Ale teď to není možné. Má nás to ale vést k zoufání a k marnosti? Máme naříkat nad tím, v jaké jsme situaci? Pomůže nám se rozčilovat, nadávat a být nervózní? Vždycky si potřebujeme znovu uvědomit, že se máme stále dobře. Že jsou mnozí ti, kteří jsou na tom mnohem hůř než my. Ti, kteří zápasí o holý život, ti, kteří zachraňují životy druhých s vypětím všech sil, ti, kteří zoufale nyní potřebují alespoň naše modlitby a požehnání.

Možná mi ale namítneš, jak se mám já nyní modlit za druhé, když se mi zdá, že Bůh naše modlitby neslyší? Když i na mne ta tma doléhá? Jak se mám modlit, když jsem svázán strachem a paralyzován úzkostí? Jak se mám zklidnit, když jsem tak rozhozený a roztěkaný, neklidný z toho, že najednou skoro nic nemůžu? Kde mám vzít sílu se modlit, když jsem spíše plný beznaděje? A má smysl se vůbec modlit?

Milí přátelé, Bůh touží po tom, abychom chodili a byli v Jeho světle. Uprostřed hluboké tmy, která na nás doléhá, Bůh touží po tom, **abychom byli syny světla.** On nás zve a povolává k tomu, abychom svítili nejen sobě, ale abychom i druhým dali naději. Ptáte se jakou naději? Žádnou planou naději např. o tom, že do prázdnin je po pandemii. Ta naše naděje je přece v Bohu a v jeho zaslíbeních. Opřít se o Jeho slovo, opřít se o svého Boha. Bůh přece nechce, abychom byli jenom teoretickými křesťany. Křesťany, kteří sice ví, co se v Bibli píše, ale přitom zůstávají nevděční, zoufalí a bezradní. To bychom byli jako pouliční lampy, které nesvítí a jsou k ničemu. Spíše naopak, ještě po tmě do nás může kdokoliv vrazit. Bůh nás povolává jako lampy, které mají zářit a všechno osvětlit. A ten jas tohoto světla má být stále jasnější, čím větší je tma.

Co tedy dělat, abych nepodléhal tmě a mohl přispět k tomu, že té tmy nebude tolik? Co dělat, abych já sám zářil? Zamysleme se hlouběji nad tím Hospodinovým výrokem u proroka Izajáše: **„V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství.** Máme tady 4 důležité kroky, abychom se ty i já rozzářili Božím světlem naděje a ujištění: obrácení, ztišení, klid a důvěra.

To první je **obrácení.** Co je tím myšleno? Obrátit se od svých marných nadějí k živému Bohu. Obrátit se od svých falešných jistot k ujišťujícímu Bohu. O Letnicích po Petrově kázání byli všichni zasaženi ve svém srdci, že ukřižovali Pána Ježíše. Cítili vinu. A ptali se ve svém zoufalství, **co teď máme dělat, cítíme se ztraceni?** A Petr jim řekl: **„Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Duchu svatého.“** Obráťte se, podle řeckého překladu slova *metanoia*, by se dalo říct ještě, čiňte pokání, změňte své smýšlení. Pro tebe, který ještě nepatříš Pánu Ježíši to znamená, že když se obrátíš ke Kristu, když se Mu odevzdáš v modlitbě, uvěříš Mu, a rozhodneš se jít novou cestou života, tak dostaneš dar Duchu svatého. Boží blízkost do svého nitra, do svého srdce. Bůh se k tvému rozhodnutí nadpřirozeně přiznává a začne měnit tvůj život. Začne tě ujišťovat o tom, že jsi zachráněné Boží dítě, které má věčný život, a to i navzdory těžkostem, které prožíváš. A pro tebe, který jsi křesťan už třeba mnohá léta, ale např. ta dnešní zoufalá situace tě rozhodla a ty jsi znepokojený, to slovo **obrat' se ke mne, k živému Bohu,** platí stále i pro tebe a pro mne. Co to v praxi znamená? Nenech se zahltit např. jen sledováním zpráv. Nenech se zahltit sledováním do nekonečna se opakujících filmů a seriálů, nenech se rozhodit ze stále menšího prostoru, ale místo toho objevuj nový prostor skrze modlitbu. Dnes nemůžeme pomalu jít z domu, ale skrze obrácení se v modlitbě k Bohu se nám otevírá neskutečný nový prostor bez hranic. Vzpomeňme si třeba na apoštola Pavla, který když byl ve vězení, tak psal své dopisy, že v modlitbách je v Duchu svatém přítomen s těmi, kteří mu schází, se všemi sbory, které založil. Nebo apoštol Jan, ve vyhnanství na ostrově Patmos byl několikrát přenesen až do nebe. Máme o tom celou knihu Zjevení. To nebylo jen vidění, to byl silný prožitek. A takový podobný měli mnohé další biblické postavy. Ezechiel, Daniel, Jákob. A tak, když se otevřeš v modlitbě Božimu Duchu, ten tě vyvede z tvého vězení, zboří hradby

nesvobody a může tě přivést třeba na vrcholky hor, nebo na jiná místa, kde ti bude dobře, může tě přenést ke tvým blízkým, ke kterým se nemůžeš teď dostat, ale v přímluvné modlitbě za ně ano, a tak bychom mohli pokračovat. Obrat' se k Bohu a ponoř se do Jeho přítomnosti. On tě pozvedne, vytáhne z bahna, ze špatné nálady, přenesete tě ze tmy do svého světla, dá ti novou sílu a naději.

Víte, abychom tohle ale mohli prožívat, tak na to nám nestačí pětiminutové ranní ztišení. Tomuto hledání Boží tváře je potřeba věnovat více času. Protože obrátit se od tmy ke světlu a za chvíli se otočit zase zpátky ke tmě, v tom není změna smýšlení a moc užítka to nepřinese. Je to jako vybitý mobilní telefon, který dáte ráno na pět minut do nabíječky a čekáte, že vám pak vydrží celý den. Proto je řečeno v tom verši **v obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství**. Tím druhým potřebným krokem k naději je tedy **ztišení**. A my máme nyní postní čas, a druhým rokem v tento čas se život v naší zemi téměř zastavil. Mnoho věcí je jinak, nemusíme tolik spěchat, nemáme výmluvu, že na chvíli strávené s Bohem nemáme čas. Bůh nám v tento zvláštní **postní čas** dává možnost opravdu a hluboce se před Ním ztišit. A takové ztišení, to je vlastně určitý proces. Když chcete ztišit rádio nebo televizi, tak to jde docela rychle, naše srdce, naše psychika ale potřebuje mnohem více času na ztišení. Víím, že třeba rodiče s malými dětmi a při on line výuce to mají nyní o to těžší, ale pokud víím, teď začínají jarní prázdniny. Udělejte si každý čas pro sebe. Ano, říkám pro sebe, ale myslím tím, abyste si odpočinuli v Bohu. V tichu. S Kristem. Udělejte něco jinak. Hleďte Pána jinak, ve ztišení. To ztišení je proces, který by nás měl vést k tomu, že postupně v nás utichají naše starosti, naše obavy, přestáváme myslet na vše kolem. To ztišení by nás mělo přivést až do úplného ticha.

A úplné ticho přináší **klid**. A klid, to je ten třetí krok k tomu, abych mohl vnímat to Boží ujištění. Boží pokoj a Boží blízkost. Mnohdy se k tomuto klidu ani nedostaneme, protože pořád někam spěcháme, pořád musíme na něco myslet, pořád něco sledovat. A to je velmi škoda. Moc se tím okrádáme o Boží požehnání. Na druhou stranu mnoho lidí se tichu vyhýbá, neboť se ho bojí. Ale **hlas Boží je jemný, tichý a laskavý**. Stačí zaslechnout ve svém srdci a tma mizí. Zůstaňte s Ním v hlubším propojení déle než obvykle, dospějte ve svém ztišení až do ticha a budete naplněni Kristovým pokojem. Budete zářit Božím světlem. A to navzdory okolnostem, navzdory tomu, v jaké budete situaci. Pán Ježíš směřoval k Jeruzalému a věděl, co Ho tam čeká, přesto byl plný Ducha svatého. Štěpán před svým ukamenováním spatřil nebesa otevřená a jeho tvář zářila. Ti, kteří umírají v Kristově smíření, odchází v pokoji a v ujištění, že jsou v Boží ruce. Proč bychom i my tedy neměli každý den být naplněni Duchem svatým a jeho světlem? Ať už se nám děje cokoliiv?

Ten poslední krok k plnému světlu v našich srdcích je **důvěra**. Naše víra je důvěra. Naše víra není jen to, že věřím, že snad něco je. Konec konců, jak se píše v Písmu, **i démoni věří, že Bůh je, ale děsí se toho**. Pokud by naše víra měla být taková, že se děsíme setkání s Bohem, pak jsme se s Ním vlastně ještě ani nesešli a ani Ho nepoznali. Protože ten, kdo Ho pozná, tak ví, že Pán je velmi laskavý. **Vždyť On přijal od svého Nebeského Otce příkaz, aby nás přivedl k věčnému životu. On nepřišel lidi zahubit nebo odsoudit, ale zachránit**. Naše víra, bratři a sestry, je důvěra. Důvěřujeme našemu Pánu Ježíši Kristu, důvěřujeme Jeho slovům, že je stále s námi, že nás provází, důvěřujeme Mu, že nás spasil a že nás přivede do svého věčného království. A důvěřujeme Mu, že nic nás nemůže vyrvat z Jeho rukou, ani nemoc, ani budoucnost, ani minulost, ani smrt, ani cokoliiv jiného. A ta důvěra se rodí z toho, co právě zaslechneme ve svém srdci. **Víra je ze zvěstování**. My potřebujeme slyšet Boží slovo. My nepotřebujeme kolem sebe jenom poslouchat plané naděje, jestli bude vakcína, jestli na mě vyjde, jestli bude dostačující, jestli půjdou děti do školy, jestli ztratíme práci atd. My potřebujeme slovo pravé naděje a pravého ujištění. Proto dělejme vše pro to, abychom slyšeli slovo Boží, **obrat'me se k Bohu, ztišme se před ním až do klidu**, ať dobře slyšíme ujišťující Boží hlas ve svém srdci a můžeme Mu **důvěřovat**.

Milí přátelé, nemusíme být nešťastní, remcající, utrápení, ale naopak můžeme být ti, kteří jsou posly pravé naděje, syny světla. Kdo **Kristu přece důvěřuje, nebude chodit ve tmě**, ať se děje, co se děje. Duch svatý nás zve do společenství světla, abychom na každý den poznávali, že Bůh je nám blízko a že modlitba je mnohem víc než nějaké naučené odříkání než nějaký monolog. A tak nechť je naše modlitba vždy obrácením k živému Bohu, **obracím se k Tobě, Pane**. Ať naše ztišování se před Ním je vylitím celého svého srdce, se vším, co nás tíží a trápí. Teprve až vylijeme své srdce, může nastat klid. Klid, kdy dochází ke zlomu, klid, kdy můžeme zaslechnout ten tichý, laskavý a ujišťující hlas. Teprve pak přichází do srdce důvěra. Víra, která dává vítězit a která nás spasila. „**V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství**.“ Amen modlitba píseň

Slovo poslání: Efezským 3, 10-21

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen píseň